

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 72 0 K 088580 25 Kž 2
Banjaluka, 18.09.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija: mr Srđana Force, predsjednika vijeća, Blagoje Dragosavljevića i Pane Gavrića, članova vijeća, sa zapisničarem Radmilom Stanivuk, u krivičnom postupku protiv optuženog M. V. 1, zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl. 190 st. 3 u vezi sa st. 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužilaštva u Banjaluci izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Gradišci broj: 72 0 K 088580 24 K 3 od 28.02.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18.09.2025. godine, u prisustvu branioca optuženog advokata Dajane Bešić iz Gradiške i u odsustvu uredno obaviještenog optuženog i okružnog javnog tužioca u Banjaluci, donio je:

PRESUDU

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužilaštva u Banjaluci i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Gradišci, broj: 72 0 K 088580 24 K 3 od 28.02.2025. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Gradišci broj: 72 0 K 088580 24 K 3 od 28.02.2025. godine, optuženi M. V. 1, na osnovu člana 298. stav 1. tačka v) ZKP, oslobođen je od optužbe za krivično djelo, Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl. 190 st. 3 u vezi sa st. 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 64/17, 15/21, 89/21 i 73/23, skraćeno: KZ RS). Istom presudom je određeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Blagovremenom žalbom navedenu presudu pobija Okružno javno tužilaštvo u Banjaluci, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sa prijedlogom da se presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Branilac optuženog u odgovoru na žalbu predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Okružni sud u Banjaluci je održao sjednicu vijeća u skladu sa odredbom čl. 318 Zakona o krivičnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, skraćeno: ZKP), u prisutnosti branioca optuženog, a u odsustvu uredno obavještenog okružnog javnog tužioca u Banjaluci i optuženog.

Branilac optuženog je tokom sjednice vijeća obrazložio odgovor na žalbu i ostao kod prijedloga da se žalba Okružnog javnog tužilaštva u Banjaluci odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Nakon što je razmotrio spise predmeta i prvostepenu presudu ispitao u dijelu u kojem se pobija žalbom, drugostepeni sud je po ocjeni žalbenih navoda i prijedloga kao i prijedloga iz odgovora na žalbu, našao:

Žalba nije osnovana.

U žalbi se navodi da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje kada je izveo zaključak da nema dovoljno dokaza da je optuženi M. V. 1 počinio predmetno krivičnog djelo, a pobijanu presudu utemeljio na činjenici da su svjedoci Lj. V., F. C. i M. V. 2, iskoristili pravo da odbiju da svjedoče, te je sud ocijenio da se kao dokaz ne mogu koristiti njihovi ranije dati iskazi kao ni službene zabilješke u kojim se pominju navedeni svjedoci. U odnosu na svjedoka F. C. i njenu sposobnost da zbog zdravstvenog stanja shvati značaj prava da odbije svjedočiti, u žalbi se navodi da prvostepeni sud nije pribavio dovoljnu dokumentaciju, već je svjedokinja u prisustvu psihologa iz Centra za socijalni rad u Gradišci izjavila da odbija svjedočenje. U žalbi se iznosi tvrdnja da je sud trebalo da prihvati kao dokaz službene zabilješke policijskih službenika PU Gradiška koji su po prijavi nasilja od strane M. V. 2 izlazili na lice mjesta i o tome sačinili službene zabilješke te oštećene uputili na pregled ljekaru, o čemu postoji medicinska dokumentacija u spisu predmeta, kao i nalaz o medicinskom vještačenju koje je izvršio vještak dr Željko Karan, iz čega optužba izvodi zaključak da je jedino optuženi mogao nanijeti tjelesne povrede oštećenoj Lj. V. Imajući u vidu navode policijskih službenika iz službenih zabilješki da se nasilje u porodici optuženog ponavlja, u žalbi se ističe da je trebalo pribaviti socijalnu anamnezu porodice i evidenciju Centra za socijalni rad o prijavama porodičnog nasilja. U konačnom se ističe da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, jer nije doveo u međusobnu vezu evidentirane povrede oštećene Lj. V., nalaz vještaka medicinske struke, prijavu M. V. 2, iskaze policijskih službenika i radnika Centra za socijalni rad kao svjedoka te njihove službene zabilješke, kao pokazatelje, a ne samo indicije da je optuženi počinio predmetno krivično djelo.

Po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi sve dokaze izvedene na glavnom pretresu ocijenio na način propisan članom 295 stav 2 ZKP, a pravilno zaključio da tužilaštvo nije pouzdano dokazalo navode optužnice o verbalnom i fizičkom napadu optuženog na njegovu majku Lj. V., slijedom čega je optuženi pravilno oslobođen od optužbe.

Naime, svjedoci Lj. V. i M. V. 2, majka i sestra optuženog, u skladu sa članom 148. stav 2. tačka b) ZKP, te svjedok F. C., vanbračna supruga optuženog, u skladu sa članom 148 stav 1. istog zakona, odbili su da svjedoče u postupku, a radi se o jedinim licima koja imaju neposredna saznanja o događaju, budući da maloljetna mladb. 1 nije saslušana u svojstvu svjedoka.

Neosnovano se u žalbi navodi da prvostepeni sud nije pribavio dovoljno dokumentacije o zdravstvenom stanju i sposobnosti za svjedočenje F. C., budući da je o tome dostavljen akt Centra za socijalni rad Gradiška od 07.02.2025. godine da je imenovana lice sa intelektualnim deficitom koje ne umije da čita i ne razumije složenija pitanja, zbog čega je prvostepeni sud ispitao uz pomoć diplomiranog psihologa, kad je izjavila da ne želi da svjedoči protiv optuženog.

Suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud je pravilno ocijenio i iskaze svjedoka, policijskih službenika R. J. i S. L., koji su po prijavi nasilja od strane M. V. 2 izašli na lice mjesta i koji

su naveli da tragove nasilja nisu neposredno uočili, te je pravilno sud ocijenio i iskaz svjedoka S. B. i D. I., radnika Centra za socijalni rad u Gradišci, s obzirom da njihova saznanja o događaju potiču od F. C., koja se u ovom postupku izjasnila da ne želi svjedočiti.

Neosnovano se u žalbi navodi da je sud zaključak o dokazanosti optužbe mogao izvesti iz službene zabilješke PS Gradiška, u kojoj su opisani detalji usmene prijave nasilja podnesen od strane M. V. 2 dana 22.11.2020. godine oko 09,00 časova, te službene zabilješke PS Gradiška od 22.11.2020. godine, u kojoj je opisana izjava svjedoka F. C., pošto navodi istih nisu potvrđeni iskazima svjedoka M. V. 2 i F. C.

Prvostepeni sud je doveo u vezu okolnost da je 22.11.2020. godine oko 09,00 časova M.V. 2 prijavila putem telefona svog brata, optuženog M. V. 1, da je prethodnog dana fizički napao svoju majku Lj. V. u prisustvu nevjenčane supruge F. C. i njene maloljetne kćeri mlđb. 1, sa nalazom i mišljenjem Doma zdravlja u Gradišci i utvrđenim tjelesnim povredama kod oštećene u vidu hematoma na lijevoj i desnoj strani lica, kao i sa nalazom i mišljenjem o vještačenju tih tjelesnih povreda i da su iste mogle nastati usljed udaraca zadatih dijelovima ljudskog tijela druge osobe, ali je po ocjeni ovog suda pravilno zaključio da se radi o posrednim dokazima koji nisu isključili mogućnost da je tjelesne povrede oštećenoj zadalo neko drugo lice.

Nejasni su i paušalni navodi žalbe da je u dokaznom postupku trebalo pribaviti socijalnu anamnezu porodice i evidenciju Centra za socijalni rad o prijavama za porodično nasilje, budući da se u žalbi i ne tvrdi da je takav prijedlog optužbe neosnovano odbijen od strane prvostepenog suda.

Iz izloženih razloga, na osnovu čl. 327 ZKP, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar
Radmila Stanivuk

Predsjednik vijeća
mr Srđan Forca